

ת"פ 12584/12 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד חيري בן עלי אלסיד

בית משפט השלום בבאר שבע

16 פברואר 2017

ת"פ 12-12-12584 מדינת ישראל נ' אלסיד

תיק חיוני:

בפני כב' השופט רון סולקן

המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ עוז שירה חרל"פ

נגד

חררי בן עלי אלסיד

ע"י ב"כ עוז אחמד ס. ותד

הנאשם

ונגד

וחר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני מותן את הדיון בגין עבירות כדלקמן:

- תקיפת שוטרים בנסיבות חמירות, בניגוד לסעיף 274(1), (2), (3) לחוק העונשין, תשל"ז 1977;
- התפרעות, בניגוד לסעיף 152 לאותו חוק;
- היזק לרכב, בניגוד לסעיף 413 ה' לאותו חוק;
- היזק לבעל חיים, בניגוד לסעיף 451 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתווך כא/2, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, השתתף בהפגנה, שהתקימה ביום שבת 30/11/13,acha"צ בצומת הכניסה לחורה בכביש 31, במהלך ידו המפגינים מטחי אבנים לעבר שוטרים; נמנעו מה להשמע להוראת פירור שננתנה. כתוצאה ממטחי האבנים, נפגעו מספר שוטרים וכן מספר סוסים של יחידת הפרשים.

בנוסף, הבעו המפגינים צמיגים בכביש; חסמו את צרי התנועה ואת הכניסה ליישוב חורה.

לנוח מטח האבנים, שככל גם אבנים גדולות, נאלצו השוטרים לסתור לכיוון צומת הכניסה ליישוב, אך המפגינים התקדמו לעברם והמשיכו במטח האבנים במטרה לפגוע בהם. אף הציגו עגלת משטרתית; גדר משטרתית; עמוד חשמל; עצים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

ושדה קוצים; רגמו נידות באבניים וכן זרקו לעבר השוטרים בקבוק תבערה.

לנאמן מיוחד, כי השתתף בכל האירועים הנ"ל ואף יידה בניינים לעבר כוחות המשטרה במטרה לפגוע בשוטרים ובニdot.

בשל האירוע, נחבלו שוטרים רבים, אשר נזקקו לטיפול רפואי וכן נגרם נזק רב לנידות משטרתית ולסוסים של יחידת הפרשים.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום וסוכם, כי התביעה טען, בעונש עיקרי, לעונש מאסר בפועל בן 17 חדשים ואילו ההגנה תהיה רשאית לטעון קריאות עיניה. עוד סוכם, במסגרה הסדר, כי התביעה לא טען, שקיימות ראיות לכך שהנאשם ידע על הוראת הפיזור שניתנה.

ראיות לעונש

התביעה לא הציגה ראיות לעונש ומסרה, בהודעה מטעמה, כי אין לנאמן הרשות קודמות.

ההגנה לא הגישה ראיות בכתב, אך השמיעה, לעניין העונש, את אחיו הנאשם, ארנס אלסיד, עד אופי מטעמו. האח סיפר, כי הוא (האח) התגיס לצה"ל, שירת בגדוד הסיור הבדוי, לרבות בתקופת מבצע חומת מגן. לדבריו, קיימים אח נוספים המצויה בהליך גירוש, עוד סיפר האח, כי אביו המשפחה נפטר עת היה הנאשם בן 14 שנים וכן כי האם סובלת מבעיות בריאותיות שונות כגון סוכרת ולהצ דם.

ערכת שירות המבחן למבוגרים

בהתאם להסדר, הופנה הנאשם לחקרת שירות המבחן למבוגרים. תסקיר שירות המבחן מפרט נסיבותו האישיות של הנאשם, רוחק, לדבריו עובד בעבודות בניין.

לדברי הנאשם, אביו נפטר בהיותו בן 16 שנים. לו שמנוה אחיהם נוספים. המשפחה מתמודדת עם קשיים כלכליים.

כבר בשעת לימודיו, התקשה הנאשם לקבל מרות וסמכות ועזב את בית הספר בטרם סיימ את חוק לימודיו.

לדברי הנאשם (שלא נתמכנו בראיות), נקלע להפגנה המתוארת במקורה והצטרכ אליה תוך שנגרר אחר הסובבים אותו.

שירות המבחן התרשם מה הנאשם, כבעל התייחסות שטחית; בשלות רגשית נמוכה ויכולת נמוכה לעריכת בדיקה עצמית ביקורתית.

כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נושא עמו תחששות تسכול וכעת דחוסות ביחס לגורם אכיפת החוק, ובמפגש עם גורמים אלה, חווה קושי בשיקול דעת באשר למשמעו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה להשליך האחריות על גורמים חיצוניים ומתקשה להתחבר למשמעות מעשי ולבטא אמפטייה לנפגעים.

לנוכח מאפייני אישיותו כמתואר וקשייו לעורר בדיקה עצמית, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית בעניינו.

אשר לעונש, המליץ שירות המבחן על "ענישה מוחשית אשר תחזר לו את משמעות מעשו", בדמות עונש מאסר קצר, אשר, במידה שמצובו המשפטiy של הנאשם יאפשר זאת, ירצה בדרך של עבודה שירות.

עוד מצא שירות המבחן לצין, כי הנאשם הביע שווין נפש באשר לאפשרות שהיא עליו לרצות עונש של מאסר בפועל, וביטה רק דאגה למצבה של אמו.

טענות הצדדים

התביעה הדגישה את סדרי הגודל של האירוע וחומרתו הרבה: לטענת התביעה, מדובר היה בהתפרעות של המון גדול, במשך שעות ארוכות, אשר יידה אבניים לעבר שוטרים שהוצבו במקום ומצאו עצמן תחת מתקהפה קשה כ"ברוזים במטווח" לדברי התביעה, עשרות שוטרים נפכו באירוע שכל גם, הוצאות יידי' בקבוק תבערה ופגיעה בבעלי חיים - סוסי המשטרה. לטענת התביעה, נרו האבניים על מנת לפגוע.

لطענת התביעה, מעבר לעצם הפגיעה הפיזית בשוטרים, בגין קביע המחוקק ענישת מינימום, קיימים גם שני היבטים חמורה נוספת: האחד, כי מדובר היה בפגיעה קשה בשלטון החוק ובנסיבות שהיא בה כדי לערער את מפרקם החלים המשותפים באזור. השני, כי האירוע כלל יידי' אבניים מסיבי, אשר מהוות שימוש בנשק קר ויוצר מסוכנות ממשית. לטענת התביעה, גילתה המחוקק את דעתו, לאחרונה, בדבר החומרה שמייחס לנושא יידי' האבניים. גם שתיקוני החוקיקה הללו טרם נכנסו לתוקף בעת האירועים נושא כתוב האישום - יש בהם כדי ללמד על רוח המחוקק.

התביעה טוענת, כי מדובר באלים על רקע אידיאולוגי וכי התייחסות קלה אליה עלולה להעביר מסר מוטעה.

התביעה טוענת, כי המשתתפים באירועים מסווג זה הם בדרך כלל צעירים או קטינים, ועל כן - אין להקל בענשם רק עמוד 3

בשל כך.

התביעה הפנתה לפסיקה מתאימה.

ההגנה טוענת, כי יש ליתן משקל לחלוֹף הזמן מאז שנעברו העבירות; להיגרתו של הנאשם אחר אחרים.

טען, כי הנאשם בן למשפחה במסגרת שירותו חלק מאחיו בצה"ל וכי אף הוא ביקש להתגייס, אך הדבר נמנע ממנו בשל התיק הפלילי שנפתח.

אף ההגנה הגישה פסיקה לתמוך בטענותיה.

בדבבו الآخرן, ביקש הנאשם סליחה וטען, כי חפש להתגייס לצבאי, אך הדבר נמנע ממנו בשל התיק דן. עוד טען, כי כו� עבד בחברת שמייה.

לאחר שמייעת פרשת העונש, הוגש, מטעם ההגנה, מכתב לפיו פנה הנאשם בבקשתה להתנדב לשירות צבאי, אך עניינו עוכב להיות שמתinan לקבالت הקשר בטחוני ממחלקת ביטחון מידע.

דין והכרעה

העברות שעבר הנאשם בעלות מספר מאפייני חומרה.

יש בהן בבחינת התרשזה כלפי שלטונו החוקי.

יש בהן בבחינת הסדר הציבורי ומרקם החיים המשותף באזור. ערעור כזה עשוי להביא לתוכאות קשות כלפי כל הצדדים המעורבים.

יש בהן כדי לרתוך כוחות אכיפה ומשטרה ולמנוע מהם לבצע את תפקידם ולמלא יעדיהם אחרים בתחום מיגור הפשיעה.

מעבר לפן הכללי, נגרמה גם פגיעה בשלומם ובבטחונם האישי של אנשי המשטרה. גבי כך כבר נאמר, לא פעם, כי על בית המשפט לשמש להם כ"חומרת מגן" שתאפשר פועלתם ללא מORA. המעשים אף גרמו נזקים קשים למדינה ולברכושה, בתחום הממוני.

ציוון, כי כאשר המדבר בהמון מתפרק, אין לייחס חשיבות רק למעשי הפרטניים של מתפרק ספציפי, אלא, כל אחד מהונכים בהמון המשולב שותף למעשייהם של האחרים.

מלחמתן של רשותות החוק בתופעות מסווג זה, אינה יכולה ואיינה רשאית להישאר במישור הרטורי בלבד. עליה לבוא ידי בטוויה גם במישור המעשה, תוך גזרת עński מאסר ממשיים.

מתחם העונש הראו'

בפסק הדין עפ"ג 31060-04-14 **טרש נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט המחויז בבאר-שבע, שבתו כבית משפט לערوروים פליליים, מתחם עונישה שנקבע בבית משפט זה, בגין מעשי עבירה שככלו תקיפה שוטרים תוך ידי אבניים מסיבי לעברם, אך שינווע בין שנה לשוש שנות מאסר בפועל. יצוין, באותו מקרה לא נבעה תקיפה השוטרים מרקע אידיאולוגי (אלא המדבר היה בסיכון לסכל מעצרו של בן משפחה), ולא נגרמו חבלות לשוטרים המותקפים. כמו כן, באותו מקרה, לא היה מדובר בהתקהלוות המונית שבמסגרתה התפרעו בלתי חוקית.

כאשר, בעקבות התקיפה, נגרמה חבלה לשוטרים, או שמתחם עונישה המגיע עד 5 שנות מאסר בפועל. ראו ע.פ. 13/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל**. גם שם, לא היה מדובר בהतפרעות או בתקיפה על רקע אידיאולוגי.

במקרה בו נבערו עבירות של התפרעות על רקע אידיאולוגי בלבד עם נסיע לתקוף שוטרים, קבוע בית המשפט המחויז בירושלים, שבתו כבית משפט לערوروים פליליים, תוך שקיבל את ערעור המדינה, מתחם עונישה המגיע עד 18 חדש מאסר. ראו עפ"ג 30191-02-15.

לכל אלה יש להוסיף, כי בתיקון מס' 119 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, אשר התקבל בשנת תשע"ה - 2015, נקבעה עבירה ספציפית שענינה ידי אבניים וכן הוחמרא עונישה הנוגעת לעבירות אלה. כאשר המדבר בידי אבניים לעבר כל תחבורו, אף נקבע עונש מינימלי של חמישית העונש שנקבע בין העבירה. כאמור, התקון אינו חל בעניינו, להיות שנטקל לאחר שנבערו העבירות, ואף עיקר העבירות במרקחה דנן, לא כוונו כלפי כל רכב, אך יש בו כדי ללמד על החומרה שרווחה המחוקק בתופעת ידי האבניים, מהוות נשך קר לכל דבר ועניין ובשנים האחרונות הביאו לקפוד חייהם של אזרחים תמיימים ואף לפצעה חמורה, כדי נכות, של אנשי מערכת אכיפת החוק. רק לאחרונה, נהרג האזרח אלכסנדר לבולובי'ץ' מידי אבניים; נפטרה הפעיטה אDEL ביטון גם כן כתוצאה מיידי אבניים; נפצע קשה שוטר מתחנת העירות עקב ידי אבניים, פגיעה ראש, והוא נתן בהליך שיקום משתמשים עד היום.

מכל המקבץ, כאשר המדבר בתקיפה שוטרים, בנסיבות מחמירות, על ידי המון משולב, תוך שימוש בנשק קר בדמות אבניים, תוך גריםת חבלות ואף נזק ממשי לרכוש ולבעלי חיים תמיימים - כל זאת על רקע אידיאולוגי - מוצא בית המשפט לקבוע מתחם עונישה שינווע בין שלוש ועד ש שנות מאסר בפועל.

הסדר הטיעון וקביעת הענישה הספציפית במסגרתו

כאמור, הסכימו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו עותרת התביעה לרף מירבי של 17 חדש מסר בפועל.

הסדר הטיעון גובש במסגרת הליך של דין מוקדם, שנערך לפני מותב אחר וכלל מעין גישור פלילי.

בנסיבות אלה, על אף שהרף המירבי, במסגרת ההסדר, חורג משמעותית לפחות מתחם הענישה, לא ישם בית המשפט עצמו קטיגור וימנע מלחרוג מתחם שנקבע בין הצדדים.

כלומר, טווח הענישה, במקרה דין, ייעוד 17 חדש מסר בפועל.

בין הצדדים הוסכם, במסגרת ההסדר, כי אין בידי התביעה ראיות לסתור טענת ההגנה, כי הנאשם לא שמע את הוראת הפיזור. לנוכח זו משקל קטן עד כדי אפסי בעת גזירת העונש, אין משום שהנאשם לא הורשע, במסגרת ההסדר, בעבירה של המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור; והן משום שהעבירות שנעברו היו כה חמורות, שנושא הוראת הפיזור הנהו שני וחסר חשיבות לעונתן. גם ללא הוראת פיזור, ידוע לכל אדם, כי אין לתקוף כוחות משטרה בנשך קר וחם (בקבוק תבערה); אין להציג שדות, גדרות, עמודי חשמל; כי אין לפגוע בניתות משטרה ובמוסים.

לאור כל המפורט, היה על בית המשפט לגזר על הנאשם ענישה ברף העליון של הטווח שutosכם בהסדר הטיעון.

עם זאת, במהלך טיעוניה לעונש, אשרה התביעה, בהגינותה כי הרבה, כי אחר שהועמד לדין במסגרת אותה פרשה (ת.פ. 13-12-54433 **מדינת ישראל נ' גAIL אלסיד**), אשר חלקו דומה לחלקו של הנאשם דין,ណון, במסגרת הסדר טיעון, לעונש מסר בן 11 חדשים בפועל. הגם שלדברי התביעה המדובר היה, באותו מקרה, בהסדר טיעון שנערך, בין היתר, לנוכח קשיים ראיתיים - הר依 עיקרון השווין, ממנו נובע גם עיקרון אחידות הענישה; וכן מראית פני הצדק - מחיבים, כי לא תהיה אבחנה משמעותית בעניינים של שניים שעברו עבירות דומות, במסגרת אותו אירוע ממש.

לכך יש להוסיף את הודהת הנאשם באשמה, במסגרת ההסדר; את היותו ללא הרשות קודמות; וכן את העובדה, שהוכחה מטעם ההגנה, כי אכן התנדבו לשירות צבאי משמעותי, ואף הוא ביקש לעשות כן.

מלול הנسبות שהוצעו, אין די בו כדי לאפשר חריגה כזו מתחם הענישה הראי, שלא כולל כלל מסר שירוצה בין כתלי בית האסורים. שכן, לא הוצע, מטעם ההגנה, נسبות מיוחדות או התמכרות מיוחדות, שהביאו הנאשם לעבירות ואשר מצדיקות את שיקומו, והנאשם אף לא נמצא מתאים להשתתף בהליך שיקומי, כמו במקרה בהערכת שירות המבחן למבוגרים.

העונש שיגזר אף לא יהיה זהה לעונש שנגזר על אותו גail אלסיד, שכן לגביו, נמקה הتبיעה את הסדר, בין היתר, בנסיבות ראייתים ואף צוין, במפורש, בגין הדין בעניינו, כי המדבר בענישה "מפליגה לkolא ביחס לעונשה הנוגאת בעבירות מסווג זה", וכן, כי עונשה זו לא תשמש תקדים במרקם אחרים באותה פרשה או בפרשיות דומות.

עם זאת, מכלול הנטיות הללו, וביחוד - כפי שנאמר עקרון השווון לפני הדין - מצדיקים, כי לא יושת על הנאשם עונש על הרף העליו שנקבע בהסדר, וכי תינתן לו הקלה מסויימת.

לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי המפורט בתסaurus, והגמ שלגוכח הנזקים הקשים שנגרמו לרכוש המשטרה ולתשתיות במקום, ראוי היה לעשות כן - לא יושתו עיצומים כספיים על הצד הגבוה. עם זאת, מעשיו של הנאשם מחייבים הטלת עיצום כספי, בדמות קנס, אשר, לפנים משורת הדין, ישולם לשועורים.

סוף דבר, בשים לב לעונשים שנגזו על יתר המעורבים בפרשה ובמסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, גוזר בית המשפט על הנאשם העונשים הבאים:

א. 12 חדש מסר בפועל, בגין ימי מעצרו של הנאשם, בהתאם לרשומי שב"ס;

ב. 12 חדש מסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שהנתאים לא עברו עבירה מסווג פשע בנגד חוק העונשין, תש"ז - 1977, פרק ח' סימן ב'; פרק ט' סימנים ג', ד'; פרק י' פרק י"א סימן ט';

ג. 6 חדש מסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שהנתאים לא עברו עבירה מסווג עוון בנגד חוק העונשין, תש"ז - 1977, פרק ח' סימן ב'; פרק ט' סימנים ג', ד'; פרק י' פרק י"א סימן ט';

ד. קנס בסך 8,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15/05/17, ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

עוותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הנתאים יתיצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ז, 16 פברואר 2017, במעמד הצדדים.